

«Εάν οι Άραβες αφήσουν τα όπλα, τότε δεν θα υπάρχει πόλεμος - εάν οι Ισραηλινοί αφήσουν τα όπλα, τότε δεν θα υπάρχει Ισραήλ». Η ρήση αυτή αποδίδεται στη Γκόλντα Μέϊρ, την πρώτη γυναίκα πρωθυπουργό του Ισραήλ, όταν το εβραϊκό κράτος ήταν περικυκλωμένο από Αραβικά κράτη που επιδίωκαν τη καταστροφή του, με αλληπάλληλους πολέμους που είχαν διεξάγει εναντίον του, ήδη από την πρώτη ημέρα της ανεξαρτησίας του, στις 14 Μαΐου του 1948.

Δυστυχώς, η ίδια φράση εξακολουθεί να είναι επίκαιρη το 2021. Θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ένα επικοινωνιακό τρικ των Ισραηλινών για να κερδίσουν τη συμπάθεια της κοινής γνώμης. Για να δούμε όμως αν ισχύει στο πεδίο της μακροχρόνιας αντιπαράθεσης, που σήμερα στο επίκεντρο της είναι η διαμάχη του Ισραήλ με τη Χαμάς στα νότια σύνορα του και με τη Χεσμπολά και τη Συρία στα βόρεια.

Εάν δηλαδή, η Χαμάς εγκατέλειπε τον πόλεμο φθοράς εναντίον του Ισραήλ, αμφιβάλλει κανείς ότι την επόμενη κιόλας μέρα θα είχε αρθεί ο αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας; Το Ισραήλ δεν έχει εδαφικές διεκδικήσεις σε αυτή τη λωρίδα γης, αντίθετα αποχώρησε το 2005, ελπίζοντας ότι η Παλαιστινιακή Αρχή θα μπορούσε να αναλάβει τον έλεγχο της περιοχής και να απομονώσει τα ισλαμικά κινήματα της Χαμάς και της Τζιχάντ. Ο αφοπλισμός της Γάζας θα σημάνει μια ανάσα για το δοκιμαζόμενο πληθυσμό της, μια νέα σελίδα ανάπτυξης και ευημερίας, ένα νέο δρόμο που θα οδηγήσει τελικά στην ένωση της με τη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη, και στην ίδρυση ενός Παλαιστινιακού κράτους δίπλα στο κράτος του Ισραήλ με ασφαλή σύνορα. Ελεύθερη διακίνηση ανθρώπων και αγαθών, επενδύσεις και βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, τέλος στην αιματοχυσία - αυτό θα σήμαινε ο αφοπλισμός της Γάζας.

«Free Palestine», ένα διαχρονικό μήνυμα των ακραίων Παλαιστινιακών κινήματων που με περισσή ευκολία υιοθετείται από πολιτικούς και κοινωνικούς φορείς στην Ευρώπη γενικότερα, και στην Ελλάδα ειδικότερα. Τι θα πει «Free Palestine»; Η Παλαιστίνη ως γεωγραφική περιοχή περιλαμβάνει το σύνολο της έκτασης του κράτους του Ισραήλ, τη Δυτική όχθη του Ιορδάνη και τη Λωρίδα της Γάζας. Ζητούν την απελευθέρωση της Παλαιστίνης από ποιους; Η απάντηση, έρχεται από το Ιράν, τη Χαμάς και τους υποστηρικτές τους: «Από τη Σιωνιστική κατοχή». Ας φανταστούμε τι θα συμβεί εάν οι

Ισραηλινοί αφοπλιστούν... Την επόμενη κιόλας μέρα, χιλιάδες πύραυλοι θα εκτοξεύονταν εναντίον του Ισραήλ, οι Παλαιστίνιοι θα εισέβαλλαν πανηγυρικά στα σπίτια των Ισραηλινών... και ο κόσμος απλά θα σιωπούσε... και το Ισραήλ απλά δεν θα υπήρχε. Το «Free Palestine» του 2021 «λύνει» το «πρόβλημα του Ισραήλ» ακριβώς όπως οι «Νόμοι της Νυρεμβέργης» το 1935 έλυναν το «Εβραϊκό Πρόβλημα» της Ευρώπης, οδηγώντας 6.000.000 Εβραίους στην εξόντωση τους. Το «Free Palestine» του 2021 είναι το "Juden Raus" του 1935. Η πολιτική του «Free Palestine» οδηγεί στη «λύση» του ενός κράτους απαλλαγμένου από Εβραίους.

Ο Συμβιβασμός...

Η λύση των δύο κρατών για δύο λαούς, προϋποθέτει πρώτα απ' όλα τη βούληση Ισραηλινών και Παλαιστινίων να συμβιώσουν ειρηνικά στη γεμάτη από θρησκευτική φόρτιση περιοχή. Οι Παλαιστίνιοι, συμπεριλαμβανομένων της Χαμάς και της Τζιχάντ, οφείλουν να αντιληφθούν ότι όσο επιδιώκουν την εξαφάνιση του κράτους του Ισραήλ, Παλαιστινιακό κράτος δεν θα δημιουργηθεί. Και οι Ισραηλινοί οφείλουν να αντιληφθούν ότι με την επέκταση των οικισμών στη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη, απομακρύνεται ο εδαφικός συμβιβασμός που μπορεί να οδηγήσει στη δημιουργία ενός Παλαιστινιακού κράτους δίπλα στο κράτος του Ισραήλ με ασφαλή σύνορα. Το status quo μπορεί να εξυπηρετεί την πολιτική επιβίωση του προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς και του Ισραηλινού Πρωθυπουργού Μπενιαμίν Νετανιάου, αλλά οδηγεί στην όξυνση του προβλήματος καθιστώντας την επίλυση του ακόμη πιο επώδυνη για όλους.

Όπως έλεγε ο Ισραηλινός λογοτέχνης Αμος Οζ, «Δύο τρόποι υπάρχουν για την επίλυση των τραγωδιών: ο σαιξπηρικός και ο τσεχωφικός. Στο τέλος μιας σαιξπηρικής τραγωδίας η σκηνή είναι σπαρμένη με πτώματα και ίσως να αιωρείται κάπου ψηλά το φάσμα της δικαιοσύνης. Στην τσεχωφική τραγωδία, απ' την άλλη, ο επίλογος βρίσκει όλους τους ήρωες ψυχικά ράκη, δυστυχείς, πικραμένους, αποκαρδιωμένους, αλλά, πάντως, ζωντανούς. Προτιμώ λοιπόν την τσεχωφική κι όχι τη σαιξπηρική λύση για την ισραηλινο-παλαιστινιακή τραγωδία»

Δημοσιεύτηκε στο [ΒΗΜΑ τη Κυριακής, 6.6.2021](#)